

49

urideant me iniurie mei. id maligni sp̄s q̄ cū uident nos animā spe cessari irrident. & gaudent de mīs
 casib. Et uniuersi qui sustinent re: n̄ consimilent ḡ nec ego q̄ uite ē fīlo ēfundar. Sustancer autē dī ē. ut
 aduersa & auxiliū patēt ex pestare. Ēfundant̄ om̄s iniqua agentes. sup uacue id q̄ iniqu agunt. q̄ reponita
 q̄mī transitoria manentib̄ p̄ponunt̄ his ḡ op̄tūr uale ēfusionē. ut ab errore suo ēuersi ḡēna querere inci-
 plant. & attende qd̄ cūp̄le orasset ut n̄ consimilaret̄. ētūno illis qui ētm̄ agunt in p̄cas ēfusionē. addit̄ autē
 sup uacue. q̄ fructa & sup̄flue m̄tērē sp̄e suā collocant̄. qui humana diuini p̄ponunt̄. Vias tuas dīcē
 demonista m̄ id p̄cepta quez implendo acte p̄uenire ualeā. Dicit̄ autē m̄tuas & semitas. Viz̄ cū s̄t̄ spacio
 sa tūrōm̄. p̄ que om̄s liete gradunt̄. Semitas autē s̄t̄ angusti & mīrū noti calles. & dicta semitas. quasi semis
 uia. via autē dī auctēdo & qd̄ u pedū com̄. Ēt uas & designant̄ p̄cepta manifestiora quez auctēdo uite
 penitentia. & om̄ib̄ s̄t̄ obseruanda. ut s̄t̄. n̄ occides. n̄ mēhaberis. & ret̄ quasi milia. P̄semitas s̄t̄ intelligunt̄
 aliora & subtiliora ad intellegendā p̄cepta & quez apauis obseruari possint. Sic ē uirginitas. dimissio om̄i
 um facutū. & cēt̄ h̄i modi. Vnde apprie dicit̄. Vias tuas demonstra. quasi latores. Semitas autē edoce:
 quasi dificiliors. Dirige me inuertere tua & doce me. Dirige me inuertere id mēpo qui ē uia & ueritas &
 uita. Dirige autē idē ē qd̄ dicit̄. Vias tuas de monstra m̄. Doce me: idē ē qd̄ dicit̄. Semitas tuas doce me:
 Nā qd̄ dīc dirige adiutā p̄nūt̄. & dīc autē dīc doce adsciēmā. Vua tuas dīs saluator m̄. id xpc̄ ih̄c̄. qui me
 saluasti & p̄pro sangüine redemisti. & et sustinui uia die: id om̄i tēpore me: ēfīsi s̄t̄. Hęc autē duo s̄t̄ quib̄
 salus ḡēt̄ p̄ficit̄. fides uidelicet p̄sp̄el. Fides qua credim̄ xpm̄ saluasse genus humanū. Spes u. q̄ p̄panen-
 tā expectam̄ p̄missiones el. Pot̄ hoc aptari specialit̄. p̄cedēta ḡēt̄. Illo cū tēpore dūl̄ s̄t̄ uidebant̄ homines
 atq̄ ideo longiora diaboli certamina tolerabant̄. & adueniū filii dei expectabant̄. ut ab eo libetarent̄. Ideo
 dieuit̄ re: sustinui uia die: id longo re: expectauim̄ tēpore. Remunisce te miserationū tuarū dīcē. & mīrū
 & cēt̄. Id dīc remunisce te. usū humano accipiendū ē. Neq̄ cū obliuiscer̄ dīs. euī p̄fecta & ḡēna ē sc̄ientia.
 O ieritonies. refer̄ ad p̄pā dei operanē. Misericordia s̄t̄ ad ei naturā. Ipse cū p̄natūra misericors ē. & ipse ē mī-
 ī autē dīc quez auct̄ s̄t̄. ostendit̄ et s̄p̄e fuisse misericordā. qua mundus isto ētēt̄ & regēt̄. qua etiā peccatores
 & indigri rolerint̄. Delicta inuenient̄ mēt̄. & cēt̄. Inuenient̄ n̄ ḡēm̄ dīc̄. & p̄cipiat̄ audiat̄. quez maxime
 in adoleſcentia & inuenient̄ feruer. Delicta ḡēt̄ inuenient̄ s̄t̄. quez p̄slugbiā cū nullo timore p̄petrant̄. Ignorant̄
 s̄t̄. & a quez ignorant̄ & nolent̄ cōmītūt̄. Iudā autē delicta leuora peccata cēt̄ dicunt̄. qualia s̄t̄ oīos
 sermo. Substantia mentis p̄t̄ cōmono & cēt̄ talia. Ignorant̄ s̄t̄ ad origina peccata refer̄. quez impariūlis n̄es
 cēmīb̄ sunt̄. Sed dīc̄ misericordā tuā & cēt̄. N̄ inquit sed dīc̄ mēt̄. s̄t̄ sed dīc̄ misericordā tuā. qua ḡēm̄ misericordia
 & subuenit̄. Clemēto mei. hoc ē misericordia & manifestēt̄ auxiliū p̄be. Vias enī meminuit̄ dī. Cū op̄tūr seū
 sua uera suauit̄. & hoc p̄pt̄ bonitat̄ tuā. q̄ tu p̄natūra bon̄ es. Lux illud. nemo bon̄ n̄ solus dī. & qd̄ grām̄
 cōmēdar̄ & hereticos destruit̄. q̄ dicunt̄ homines p̄se. & sine dei adiutorio posse saluari. Dulcis & rectius
 dīs & cēt̄. Dulcis q̄ p̄uenit̄ nos. ut uelim̄ & possim̄ bene agere. Ut etiā dulcis qui etiā n̄merentib̄ sua p̄stat̄
 beneficia faciens sole s̄t̄ orri. sup̄ bonos & malos. & pluit̄ sup̄ uistos & inuistos. Rectī q̄ incorrupt̄ &
 integer. iudex retribuet̄ singulis qd̄ merent̄. p̄pt̄ legē dabit̄ & cēt̄. hoc ad celum cōducē. & rectitudinem
 p̄uerit̄. ut quos p̄uenit̄ p̄grām̄. ipsī quoq̄ det̄ legē. inua. id in p̄fēt̄ ut̄ p̄elegatione. ut sc̄iant̄ quid agere
 qd̄ uit̄ate debant̄. Dirige mansuetos inuidicio. docebit̄ mīt̄ uas uas. Vua inquit legē dabit̄ delinquēt̄ib̄
 inua. Dirige mansuetos inuidicio. id adēfīna p̄ma p̄ducet̄. & hoc non quoseūq̄. si mansuetos. Ille uidelicet̄ q̄
 leuor uigū n̄ sup̄lib̄ liberat̄ recalcitrando abieunt̄. & panitia ad obediēndū uoluntatē suscipiunt̄. Docebit̄ mīt̄
 uas uas. id p̄cepta sua mīt̄ib̄ & humilib̄ dabit̄. Vub̄ dīc̄ meuḡlo. Disc̄ amē q̄ mīt̄ s̄i & humilis corde
 Il mī ē qui ad nullas iniurias mouet̄. & equali animi tranquillitatē pdurat̄. Il inuit̄ s̄i. qui adūla quoq̄ p̄panen-
 tā tolerat̄. & met̄ p̄t̄rāt̄ dictū q̄si mīt̄. Mansuetū dicunt̄ q̄si manū assuetū. Vnuersit̄ uiḡ dī. Quez sunt̄ uiḡ
 dī exponit̄ uidelicet̄. mansuetia & ueritas. Aliā autē ut sup̄ dictū ē tā. q̄nos p̄uenet̄. & peccatores tolerant̄ panen-
 t̄. Vteras. quānos iudicat̄. hęc s̄t̄ duo dei iudicia. In p̄fēt̄a quiclē uita misericordia. In finura s̄t̄ ueritas. q̄ retribuer̄